UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Pergentini & Laurentini martyrum

urn:nbn:de:hbz:466:1-43699

Visual Library

ellinus Miſſas in proxima Crypta perficeret. Quibus abſolutis, Arthemiū gladio percuſſerunt, Candidam & Paulinam in Cryptam impulſas, vt iuſſum fuerat, obruerunt: Marcellinum verò & Petrum ſponte ſeipſos dantes arbori alligarunt, donecquid de illis eſſet agendum, mandaret Serenus. Qui eos vt maleficos, ne nouis prodigijs alios (vt hactenus fecerant) ad Chriſto credendum impellerent, longiùs amandans ab vrbe, ad Syluam nigram (quæ hodie in honorem illorum Sylua Candida appellatur) perduci, ibique capite truncari iuſſit. Quò cùm perueniſſent Marcellinus & Petrus ſeipſum oſculo ſalutantes, flexis genibus, ſacras ceruices gladio ſubmiſerunt. Fuerunt tunc ex Chriſtianis qui viderunt animas eorum mira claritate tanquam ſponſas ornatas in cælum ferri. Sed Senatoriæ fœminæ Chriſtianæ Lucilla & Firmina, S. Tiburtij martyris propinquæ, diuinitùs admonitæ collegerunt corpora Marcellini & Petri, eaque in Crypta inferiori apud S. Tiburtium, adiuuantibus eas duobus accolythis, ſepelierunt. verò, qui eos decollauit, nomine Dorotheus, poſtea ſub ſancto Iulio Pontifice pœnitudine ductus, ætate grauis, reatum ſuum ſacris aquis & copioſo lachrymarum imbre expiauit: omnibusque Martyrum geſta, & animarum eorum ad cælos aſcendentium immēſam pulchritudinem indicauit: ſic demùm glorioſa confeſſione ad Saluatoris miſericordiam peruenit, qui viuit & regnat in ſecula ſeculorum.

S. Marcellinus Miſſas facit Arthemius cum vxore & filia perimitur.

Marcellinus & Petrus capite plectūtur.

Dorotheus baptizatur & pœnitentiam facit.

ASSIO SS. PERGENTINI ET LAVrentini fratrum martyrum. ex ea quæ eſt apud Surium.

Decius

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iunij 3.

DEcius Cæſar cùm furore in Chriſtianos ebrius, varias cum miniſtris ſuis regiones peragraret, vt omnes religionis Chriſtianæ cultores internecione deleret, tandem Aretium delatus multa ibidem de duorum fratrum Pergentini & Laurentini pietate & ſacrarum literarum ſtudio auditione percepit: quos ſtatim Tiburtius, qui Cæſari à conſilijs erat, ſuo conſpectui offerri præcepit. Capti itaque à militibus, cùm ad tribunal ducerentur, Pergentinus ad fratrem conuerſus: Mi frater, inquit, iam noſtrum certamen propinquat. Cui Laurentinus: Noli formidare præſentis vitæ tormenta, ſed illa potiùs quæ omnibus impijs & perfidis in omni æternitate conſtituta ſunt, timeamus. Tum Pergētinus: Eamus igitur virili animo, ſpretoq; tyranni imperio, fidei noſtræ præmia conſequamur. Sed tu, inquit, frater iudici reſpōſa redde, qui me ad reſpondendum inſtructior es, & dicendi facultate vales plurimùm.

Offerentur iudici fratres.

Inter ea ventum ad Tiburtij cōſpectum, qui eos inſaniæ ſtultitiæq; arguere cœpit, quòd Chriſtum à Iudæis in Crucem ſublatum pro Deo colerent. At illi è contra Chriſti virtutem & diuinitatē prędicantes, potiùs inſanæ mentis eſſe dixerunt, diis omni turpitudine iniquitatis nullaque videndi vel audiendi facultate prędítis diuinos honores impie tribuere. At Tiburtius quanquàm eo reſpōſo martyrum ad iram prouocatus fremeret, illæſos tamē abire permittens, ait: Propter generis veſtri nobilitatem in præſens quidē parco vobis, ſed ſi ſecundò ad me delati fueritis, multiuarijs vos ſupplicijs excruciatos interficiam.

Abeuntes igitur omnibus iuſtitiæ ornamentis multò quā antè diligētiùs animos ſuos excolunt,

& pi-

&precibus diuinique verbi prędicatione aliorum
etiam mētes clariſſima ſanctitatis ſpecie ad Chri-
ſti fidem allexerunt: Quorum ſtudio & virtutibus
permoti infideles, iterùm compræhēſos ad Tibur-
tium adduxerūt immane vociferantes magicis eo-
rum artibus tötum populū euerti. Quod cùm au-
diret Tiburtius è ſede magno cum furore exiliens
ſcidit veſtimenta ſua, iuſſitq; Sanctos fuſtibus diu-
tiſſimè cædi. Illi verò inter verbera Dei opem &
auxilium ſine intermiſſione implorabant: & ecce
carnificum brachia ſubitò arefacta ſunt, ſtupenteq;
Tiburtio, haud exigua aſtantiū turba vnà cum car-
nificibus, qui martyrum precibus reſtituti ſunt,
Chriſtum prædicârunt: eumque verum cæli ter-
ræque Dominum eſſe confeſſi ſunt.

Secundò capiuntur & ducūtur ad tribunal.

Tum verò Tiburtius timore perculſus feſtinan-
ter martyres ad carcerem abduci, & cibo potuque
deſtitutos fœdoq; ergaſtulo recluſos relinqui iuſ-
ſit. Illi autem poſt triduanum ieiūnium & angeli-
ca viſitatione & pane cæleſti per eos allato refecti
ſunt. Carcer verò immenſo lumine illuſtratus cu-
ſtodes adeò exterruit vt viribus & ſenſu deſtituti
humi laberentur. Deindè illi qui crediderant vnà
cum Pergentina ſorore eorum magnis cum mune-
ribus ſuperuenêre, carceris cuſtodes rogaturi, vt
ſibi copiam ad Sanctos ingrediendi facerent. Sed
cum & carcerem apertum, & cuſtodes humi ſtra-
tos mortuorum inſtar inuenirent, ſummo perfuſi
gaudio ad pedes martyrum ſeſe abiecerunt, mul-
tisque cum lachrymis precati ſunt vt ſeſe è mortis
periculo ſubducerent. Quod martyres conſtanter
recuſabant, imò durioribus eos verbis increpabant
quod oblatam cæleſtis gloriæ coronā blandimen-
tis ſuis eripere conarentur. Cumque hac via cha-

Cæleſti pane reficiūntur martyres.

 riſſima

riſſima ſibi capita è carcere abſtrahere nō poſſent, obnixè per omnes ſanctitates rogarunt vt eorū ſaltem misererentur, qui nondū vndis ſalutaribus expiati de ſalute periclitabātur. At martyres eis Cornelium quendam ſacerdotio initiatum indicārūt, vt illo in ſalutis negotio vterētur, qui eos iam ante & parentes ſororemq; eorum aquis luſtralibus tinxerat. Illi igitur his martyrū monitis acquieſcentes ad Cornelium abierunt qui viros circiter ſexaginta & fide inſtruxit & vndis ſalutarib' expiauit.

Illæſi calcāt ardētes prunas.

Martyres verò paulò poſt à Tiburtio ad idola ſacrificandū euocati cùm eadem conſtantia recuſarent, ignitas prunas calcare iuſſi ſunt. Sed mox prunæ extinctæ ſunt. Tum iudex allatam, Iouis ſtatuam adorare iuſſit. At illi flexis ante ſtatuam genibus preces ad Dominum fuderunt: & ecce idolum mox inſtar ceræ liquefactum eſt. Tunc verò magni in populo animorum motus facti ſunt, & viri amplius ducenti ad Chriſtum conuerſi. Gentiles autem facto in Sanctos impetu, eos atrociter mactatos ac cæſos diutiſſimè, ſemiuiuos reliquerūt. Porrò Tiburtius prolata mortis ſententia capitis eos damnauit: quam læti extra vrbis portam exceperunt. Chriſtiani autem cum Pergentina ſorore eorum, noctu corpora martyrum ad mille ferè extra Aretium paſſus condiderunt.

Multi conuertūtur ad Chriſtum.

Plectuntur capite.

MARTYRIVM S. QVIRINI EPISCOPI Sciſciani. ex eo quod extat apud Suriū optima fide.

Iunij 4.

DIocletianus Imperator cùm diuerſis perſecutionum tempeſtatibus Chriſti Eccleſiam ventilaret, tum per Illyricum præcipuè in fideles ſæuiebat, multosq; egregia pietate ſacerdotes & Chriſti miniſtros ſacrilegis ſuis legibus ad

parte